

række forskellige synsvinkler. Men i alt fald to synsvinkler mener vi at man kan anlægge på forslaget, som det ligger nu.

Man kan vælge sådan på den korte bane at betragte det som en justering og en modernisering af de nugældende klagebestemmelser, især i lyset af at Miljøklagenævnet efter al sandsynlighed får betydelig flere sager fremover, og at det giver anledning til, at man under alle omstændigheder må foretage nogle justeringer og forholde sig til, hvordan man kan sikre, at det sker bedst muligt.

Hvis det er den synsvinkel, der anlægges, kan man selvfølgelig have den tilgang til det, at der så i alt fald er nogle elementer, der ser fornuftige ud, og at der så måske er nogle andre, som der skal luges en lille smule ud i, og så kan det da godt være, at man kan få enderne til at nå sammen i den sidste ende. F.eks. er vi også optaget af i givet fald, at indstillingsretten til fagdommere i Miljøklagenævnet udvides til også at omfatte de grønne organisationer.

Men som vi allerede har hørt i debatten indtil nu, vil et særligt tema i den tilgang, altså i den synsvinkel på den korte bane, også være en diskussion om, hvordan udpegningen af lægdommere til Naturklagenævnet skal foregå. Og der må jeg sige, at vores tilgang til begrebet lægdommere altså er et lidt andet end det, at de har til opgave først og fremmest at gå ind og afspejle et politisk styrkeforhold til enhver tid i Folketinget, uanset hvilket politisk styrkeforhold der er. Lægdommerbegrebet er faktisk noget lidt andet.

Lægdommerbegrebet er det forhold, at man skal bringe så at sige almindelig fornuft ind i noget, hvor der både ligger juridiske vurderinger og almene betragtninger. Og det er vel det, der først og fremmest ligger til grund for, at man har begge typer af dommere i Naturklagenævnet.

Vi er i alt fald bange for, at hvis man sådan åbenlyst lægger op til, at det nu handler om i endnu højere grad at få Naturklagenævnet politiseret, så mister man måske også noget af den tillid, der bør være bredt, uanset hvor man står politisk eller i samfundsdebatten, til, at de afgørelser, der træffes i Naturklagenævnet, er nogle, der vil kunne accepteres, og som man vil kunne have tillid til.

Hvis vi opnår en situation, hvor dette ikke længere er tilfældet, tror jeg, at der vil brede sig en endnu stærkere opfattelse af, at det inden for systemet er meget, meget svært nogen sinde at kunne komme igennem selv med synspunkter, som egentlig har afsæt i retlige forhold.

Den anden synsvinkel, som man kunne anlægge på diskussionen om det her lovforslag, er måske lidt mere på den lange bane og i alt fald lidt mere bredt funderet.

Vi synes i Det Radikale Venstre, at man måske i virkeligheden i stedet for at fremsætte lovforslaget, som det ligger her, skulle benytte lejligheden til en mere tilbunds gående diskussion om, hvordan man kunne forbedre det nuværende klagesystem inden for Miljøministeriets område.

Vi har jo set i høreringsvarene, at Dansk Industri, Dansk Byggeri og Landbrugsraadet i fællesskab, i øvrigt med afsæt i et tidligere arbejde, hvor en række andre organisationer pegede på det samme, har sagt, at det måske var fornuftigt at sammenlægge de to klagenævne til et fælles klagenævn på miljøområdet, og to miljøjuraprofessorer, Peter Pagh og Ellen Margrethe Basse, har i debatten fremført synspunkter, der ligger op ad det, ud fra nogle principielle tilgange til, hvordan man skal forholde sig til området.

Jeg vil sige, at jeg og Det Radikale Venstre ikke er afvisende over for at tage en debat om synspunkter for og imod at lave en sådan sammenlægning og en eventuelt anden sammensætning og tilgang til hele klagesystemet. Man kunne f.eks. forestille sig, at man kombinerede det bedste fra de to nævn, som umiddelbart ligger for, nemlig en meget, meget grundig og dygtig sagsforberedelse i Naturklagenævnets sekretariat, og så den meget dybtgående sagkundskab, der findes hos dommerne i Miljøklagenævnet, især hvis de så også fik en udvidet indstillingsret, som omfatter de grønne organisationer.

Kl. 18.10

Hvis man tog de bedste elementer af de to klagenævne og så det i en sammenhæng, kunne det jo være, at man i virkeligheden kunne nå frem til noget, som ville være meget stærkere funderet end det, vi har i dag, og som måske i endnu højere grad ville kunne opnå tillid i befolkningen. Vi synes faktisk, det er meget væsentligt, at man når en situation, hvor der er tillid til de afgørelser, som træffes i den endelige instans på området.

Jeg har også bemærket mig, at der er flere partier, som har budt ind på, at den diskussion måske kunne tages, og derfor ville jeg da gerne opfordre til, at man, inden man lægger sig fast på, hvordan det her skal landes, måske overvejer, om det ikke var klogt at tage en lidt mere tilbunds gående diskussion af, om vi kunne lave noget meget mere gennemgribende, som til gengæld så også kunne være stærkt holdbart og må-